ת"צ 60057-11-23 כהן נ' הודיס בע"מ

לפני כבוד השופט גיא שני

המבקשת	**אושר כהן** **ע"י ב"כ עו"ד אסף כהן**
	נגד
המשיבה	**הודיס בע"מ** **ע"י ב"כ עו"ד רונית סיטון זלקינד**

פסק דין

1. לפניי בקשה מוסכמת לאישור הסתלקותה של המבקשת מן הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, לצד תשלום גמול ושכר טרחה.

2. בקשת האישור הוגשה בחודש נובמבר 2023. בבקשה נטען, בין היתר, כי שוברי זיכוי שמוסרת המשיבה, ושוברי מתנה שהיא מוכרת, ניתנים אמנם למימוש בסניפיה השונים (הסניפים "הפיזיים"), אך לא באתר האינטרנט שלה; מדובר, לדעת המבקשת, במגבלה אסורה לפי סעיף 14ז(א)(5) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981. מגבלה זו, כך ציינה המבקשת, שוללת מהלקוחות את האפשרות להשתמש בשוברים לצורך רכישה במסגרת מכירות מיוחדות המוצעות באתר. עוד נטען כי התנהלות המשיבה כרוכה בהטעיה. המבקשת עתרה לסעדים כספיים בגין נזקים ממוניים ובלתי ממוניים, וכן למתן צווים שימנעו את הפרת הוראות הדין. המשיבה הגישה כתב תשובה, וטענה כי יש לדחות את בקשת האישור. לצד טענות במישור העילה האישית ותום הלב, טענה המשיבה בין היתר כי נעשה גילוי מלא לצרכנים אודות מדיניות המשיבה, וכי התנהלותה אינה מפרה את הוראות חוק הגנת הצרכן לפי פרשנותן הנכונה ולאור כוונת המחוקק. בהקשר זה גרסה המשיבה כי אין בסיס בדין לכפות עליה לאחד בין פלטפורמת המכר המקוון לבין פלטפורמת המכר הפיזי. המבקשת הגישה תגובה לכתב התשובה, ומאז התקיימו שלוש ישיבות קדם משפט, שבהן לובנו הסוגיות שבמחלוקת, תוך התייחסות להיבטים המשפטיים כמו-גם להיבטים המעשיים הכרוכים בכינון האפשרות לממש שוברים באתר. ביני לביני, על יסוד הסכמת הצדדים, נעשתה פנייה למאסדר (הרשות להגנת הצרכן וסחר הוגן). עמדת המאסדר צידדה בגישתה של המבקשת, שלפיה החוק מחייב את העוסק לאפשר מימוש של שוברי זיכוי ומתנה גם באתר האינטרנט.

3. לאחר הדברים האלה, ובשים לב להערות בית המשפט, באו הצדדים במשא ומתן וגיבשו הסדר בדבר הסתלקות מתוגמלת. הצדדים מבהירים כי הסדר זה אינו מבטא הודאה של מי מהם

מסמך זה חתום דיגיטלי
חתימה מאובטחת ומוכרת

בטענות משנהו, כי אם נועד להביא לסיום ההליך תוך חסכון בהוצאות הרבות הכרוכות בניהולו, בדרך שאינה יוצרת מעשה בית דין, אך בד-בבד מגשימה את התכליות העיקריות של בקשת האישור. המתווה המוסכם, יש לציין, גובש לאחר שהמשיבה הודיעה, זה מכבר (לפני ישיבת קדם המשפט האחרונה), כי מטעמים שירותיים היא מתעתדת לפתח את מערכותיה, כך שניתן יהיה לממש שוברים גם באתר האינטרנט. כעת, במסגרת ההסדר שלפניי, נטלה המבקשת על עצמה כמה התחייבויות נוספות (לפנים משורת הדין לשיטתה), ובמצב דברים זה, המבקשת אינה רואה עוד מקום להמשיך בניהול ההליך. מכאן – בקשת ההסתלקות.

4. ההתחייבויות שנטלה על עצמה המשיבה, במסגרת ההסדר, הן כדלקמן: **ראשית**, כפי שצוין, המשיבה תבצע במערכותיה התאמה שתאפשר ללקוחות המחזיקים בשוברים שטרם מומשו, ושעדיין בתוקף, וכן ללקוחות שירכשו או שיחזיקו שוברים לאחר ביצוע ההתאמה, לממש אותם גם באמצעות רכישה באתר האינטרנט. ההתאמה לגבי שוברי מתנה תבוצע עד ליום 1.9.2026, ולגבי שוברי זיכוי – עד ליום 1.2.2017. המשיבה הסבירה מדוע נדרש פרק הזמן האמור לביצוע ההתאמה, ובדיון האחרון גם הופיע נציג מטעמה (מנהל מערכות המידע) שפירט בנושא. ההסברים הניחו את דעתי. **שנית**, המשיבה תעדכן את הפרסומים מטעמה, כך שיתאימו למצב החדש בכל הנוגע לאפשרות לממש את השוברים באתר. **שלישית**, המשיבה תאריך את תוקפם של השוברים התקפים במועד פסק הדין, לתקופה נוספת של 9 חודשים. **רביעית**, המשיבה תעניק פיצוי בסך של 240,000 ₪, באופן שכל מי שירכוש שובר מתנה (מעל 100 ₪) הניתן למימוש אצלה, יקבל לידיו שובר שערכו 10% יותר (כך למשל אם הלקוח ישלם 200 ₪ עבור שובר מתנה, תבוצע הטענה של 20 ₪ נוספים לשובר). המשיבה תחל להעניק את הפיצוי תוך 60 ימים ממועד פסק הדין, ותמשיך בכך עד למיצוי סכום הפשרה או למשך 18 חודשים, לפי המוקדם. אם בתום התקופה לא יוענק כל סכום הפיצוי שנקבע (240,000 ₪), היתרה תועבר לקרן (תוך 30 ימים), ותנותב ככל האפשר לתחום צרכנות נבונה. המשיבה תעדכן את בית המשפט לאחר תשלום מלוא סכום הפיצוי, כמפורט בהסדר. המשיבה מצהירה כי הפיצוי אינו נכלל בהתחייבויות קודמות, והוא תולדה של הסדר ההסתלקות בלבד; עוד מבהירה המשיבה כי לא תבוצע העלאת מחירים בעקבות הפיצוי, וכי הפיצוי לא יוצג כ"מבצע" או כ"מכירה מיוחדת", ולא ישמש לקידום מכירות בדרך כלשהי.

5. יוער, כי ההתחייבויות שנמנו לעיל מצטרפות לשינויים נוספים שביצעה המשיבה בהתנהלותה, בשלבים מוקדמים יותר של ההליך (כמפורט בסעיף 12 להסדר). הצדדים סבורים כי מכלול ההתחייבויות האמורות מתכנסות לכדי דרך ראויה, הוגנת והולמת לסיום ההליך. מנקודת מבטה של המבקשת – בקשת האישור השיגה את מטרתה.

6. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובבקשה שלפניי, ושקלתי את מכלול ההיבטים שעלו במהלך ניהולו של ההליך – בכתב ובעל-פה – נחה דעתי כי בקשת ההסתלקות היא סבירה, ויש לאשרה.

מכיוון שמדובר בהסתלקות, שאינה מקימה מעשה בית דין, לא ארחיב בדברים. עם זאת אציין כי לאחרונה אישרתי הסדר פשרה בתיק שעסק בסוגיה דומה – ת"צ (מחוזי מרכז) 71385-12-20 **אברהמי נ' סופר פארם (ישראל) בע"מ** (22.7.2025)). הסדר הפשרה שם התבסס על שילוב דומה של הסדרה עתידית (יצירת אפשרות לממש שוברים באתר) ופיצוי לציבור (מתן הנחות ברכישת כרטיסי מתנה), והשיקולים שפורטו בפסק הדין לגבי יתרונותיו של המתווה וסבירותו, יפים באופן עקרוני גם למקרה שלפנינו. אדגיש, כי המפתח לפתרון מוסכם של ההליך טמון בבחירה של המשיבה לבצע פיתוח טכנולוגי – תוך השקעה של כסף ומשאבים – על מנת להתאים את מערכותיה למימוש שוברי מתנה וזיכוי באמצעות רכישה באתר. בחירה זו היא לב העיקר; היא מגלמת תועלת ממשית לציבור, תוך פרק זמן נראה לעין, ומייתרת את הצורך לדון ולהכריע בשאלות משפטיות לא פשוטות. אכן, בחירה זו כשלעצמה לא סיפקה את המבקשת (ראו תגובתה מיום 5.10.2025), אולם בעקבות הדיון האחרון קיימו הצדדים משא ומתן והגיעו למתווה מוסכם, הכולל גם סעד כספי והארכת תוקף השוברים. בכך, לדעת המבקשת, הושגו המטרות העיקריות של בקשת האישור, ואין מקום להמשיך בהליך. לדידי, בנסיבות אלה יש לקבל את בקשת ההסתלקות.

7. לגבי הגמול ושכר הטרחה: הצדדים עותרים לאמץ את הסכמתם שלפיה ישולם למבקשת גמול בסך של 10,000 ₪, לצד החזר הוצאות (כמפורט בסעיפים 25(א) ו-(ב) לבקשה), וכן ישולם שכר טרחה לבא-כוח המבקשת בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ. לאחר שנתתי את דעתי להוראות הדין, לשיקולים שנקבעו בפסיקה ולנימוקים שהציגו הצדדים, מצאתי לאשר תשלום גמול ושכר טרחה בסכומים המבוקשים. בהקשר זה אדגיש במיוחד את ההשקעה הלא מבוטלת בהליך דנן, ואת התועלת הניכרת שהביא לציבור, כמפורט לעיל (ראו והשוו גם לדיון בעניין הגמול ושכר הטרחה בעניין **אברהמי** הנ"ל). אני מאשר גם את החלוקה המוצעת לגבי תשלום שכר הטרחה, בכפוף להבהרה כי 30% משכר הטרחה ישולם תוך 30 ימים לאחר הגשת הודעה לבית המשפט בדבר השלמת **כל** ההתחייבויות המנויות בהסדר, לאמור: תשלום הפיצוי במלואו והטמעת השינוי במערכות המשיבה.

8. לאור הוראות הדין בדבר מתן פטור מאגרה בהליך תובענה ייצוגית, ובעיקר בשים לב להיקף ההתדיינות בתיק זה עד לגיבוש ההסדר (לרבות שלושה דיונים), אין בידי ליתן במקרה דנן פטור מתשלום החלק השני של האגרה.

9. אשר על כן, אני מורה על אישור ההסתלקות המתוגמלת, מחיקת הבקשה לאישור תובענה ייצוגית, ודחיית התביעה האישית. שכר טרחה וגמול ישולמו כפי שנקבע לעיל. בנסיבות שפורטו, איני רואה צידוק לתור אחר תובע מייצג חלופי, ואני מקבל את עתירת הצדדים שלא להורות על פרסום לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ותקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010. כמובן יש לבצע פרסום בפנקס התובענות הייצוגיות.

<u>המזכירות תסגור את התיק</u>.

ניתן היום, י' כסלו תשפ"ו, 30 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

גיא שני, שופט